

---

vrijdag 27 oktober 2000

Fanchou, of het geheim van het uniek zijn

Voorstelling: Victor, of de kinderen aan de macht van Roger Vitrac door Fanchou. Regie: Marc de Boer.

Gezien: première, gisteravond het Steigertheater. Nog te zien: 28 oktober De Lindenberg-Aldenhof, 4 november het Steigertheater

---

Door PATRICK FEIJEN

De Franse dichter en toneelschrijver Roger Vitrac schreef Victor, of de kinderen aan de macht in 1928, als een absurde satire zowel op het gezin, de maatschappij, als het theater van zijn tijd. De Nijmeegse theatergroep Fanchou - voor wie absurd theater geen onbekende is - nam dit stuk om er een verrassende en ijzersterke moderne versie van te maken. Op zijn negende verjaardag - 12 september - neemt Victor Prins het besluit zich niet langer als een kind te laten behandelen. Als hij een dure pot kapot gooit en onmiddellijk de dienstmeid de schuld geeft, is dat het startschot van een absurde reeks pijnlijke gebeurtenissen. Terwijl de uren op zijn verjaardag doortikken, kaatst Victor de schuldvraag in het rond en fileert daarmee spel en overspel van de volwassenen in zijn omgeving haarscherp.

Vader Charles doet 'het' met buurvrouw Thérèse, buurman Antoine gaat gebukt onder zijn oorlogsverleden, buurmeisje Esther is kinderlijk naïef en zijn goedgelovige moeder is wanhopig vergevingsgezind.

Balancerend tussen kinderlijke onschuld en volwassen moordlust, verplettert hij doelbewust de relaties tussen zijn ouders en van zijn buurmeisje met haar ouders.

Schrijnend

Victor is van zichzelf al geen gemakkelijk en vrolijk stuk, Fanchou maakt het schrijnend, keihard en tegelijkertijd opmerkelijk helder. Het decor is sober, strak en zwart, licht en geluid passen nauwgezet bij de sfeer en de kleding maakt in een oogopslag de karakters van de personages duidelijk. Vader en moeder Prins in ouderwets degelijke kleding, Victor in de kleren van een slordige puber. Dat ze allen min of meer typetjes zijn, maakt niet alleen de moeilijke tekst toegankelijk, het toont ook nog eens de wereld door de ogen van Victor. En dat is een eenzame en onbegrepen wereld, wat duidelijk wordt in zijn verzuchting 'ik ben negen jaar en verschrikkelijk intelligent'.

De voorstelling is avondvullend, maar verveelt geen moment. De spelers weten de spanning haast onafgebroken hoog te houden, het spel is scherp en goed getimed.

Victor sterft na zich bewust te zijn geworden van zijn lot. 'Ik weet dat ik mijn bestemming in het uniek zijn moet zoeken.' In de zaal worden traantjes weggepinkt.

Als Fanchou er ook nog eens in slaagt het stuk als een aangrijpend en vakkundig gedoseerd melodrama te laten eindigen, is duidelijk dat de groep hiermee een grote prestatie heeft geleverd. Dit is amateurtheater met hoofdletters.

© De Gelderlander Reacties: redactie@gelderlander.nl

[terug naar victor](#)